

En *Garnier* (de París).—En Régis acaba de descriure-ns una forma especial dels accidents delirants que poden succeir a una operació. Cert que sa descripció ens ha demostrat que, en els casos als que feia allusió, una acció tòxica qualsevol (alcohol, chloroform, auto-intoxicació, etc.) era incriminable. Però aquests casos deuen ésser rars: no n'he pogut observar mai. Per contra, existeix tota una sèrie de fets que demostren l'acció important de la predisposició en l'eclosió de la psychosi. Ací n tenim un exemple: una dona sofreix una operació lleugera; poc temps després, pseudo-deliri de persecució, que cura rapidament. Tres anys se passen, nova operació, ovariectomia, nou deliri, igualment curable. En fi, en 1895, aquesta dona sofreix una tercera operació, l'hysterectomia vaginal; aquesta vegada un deliri de persecució clarament caracterisat s'instala, i la malalta està actualment en els nostres asils. Quan hauré afegit que aquesta dona era filla d'alcoolic hauré mostrat per aquesta observació esquemàtica l'acció de la predisposició d'una part. i de l'operació de l'altra.

En *Joffroy* (París).—Els trastorns psychics post-operatoris són molt complexos: formen una sèrie d'agrupaments distints i els uns depenen de l'intoxicació, com ho diu en Régis, els altres de l'operació mateixa, segons vol en Picqué. No obstant, no s'ha de separar completament chloroform, operació, septicèmia, i atribuir a tal factor una acció sempre preponderant.

Les aproximacions que s poden fer entre ls trastorns psychics post-operatoris i les paràlisis hystero-traumàtiques, lo mateix que l'analogia que s pot establir entre ls accidents cerebrals post-puerperals i els trastorns psychics post-operatoris, són un potent argument en favor del paper important jugat per la preocupació en la gènesi dels trastorns que estudiem. Lo mateix direm d'aquest fet que la naturalesa de l'operació no té per ella mateixa cap influència. En efecte, les estadístiques, al demostrar que, en 220 ovariectomies, una sola vegada sobrevingueren trastorns psychics, sols proven la perfecta inocuitat d'aquesta operació, desde l punt de vista del deliri. Fins se pot afegir que aquesta dona no hauria pot-ser presentat trastorns psychics si se li hagués disminuït la preocupació de l'operació. Me crec autorisat a parlar així pel fet que ls trastorns psychics post-operatoris manquen en les criatures, on la preocupació no existeix.

Aquestes diferents constatacions indiquen la conducta que s'ha de seguir, el tractament psychic que deu fer el cirurgià.

En *Monprofit* (d'Angers).—Tinc poc que afegir a l'informe tant complet de Rayneau i a les comunicacions tant interessants que acabem de sentir; però vull protestar contra la confusió que tendeix a establir-se en la qüestió que ns ocupa. Me sembla impossible de col·locar entre ls trastorns psychics post-operatoris tots els deliris que poden ésser causats ja pels anestèsics, ja pels antisèptics, ja per les infeccions. Aquests trastorns diversos són complicacions operatories que s tornen més i més evitables i que cal, al meu entendre, posar completament a part. És,